

Fald Bestemmelsen om, at Grundeierne vælge to Medlemmer af Taxationskommissionen, for uheldig, idet han mente, at Taxationskommissionen burde være saa upartist som mulig. Jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister i det Sidste; men netop for at faae baade Taxations- og Expropriationskommissionerne saa upartiste som muligt, tror jeg, at det ikke er rigtigt at holde paa Bestemmelserne i Forordningen af 1845. Det er jo saa, at Ministeren ifølge denne Lov vælger tre Medlemmer af Expropriationskommissionen, nemlig den kongelige Kommissarius og to andre Medlemmer, og da det jo i Reglen er Staten, til hvis Brug der exproprieres, blive Grundeierne her paa en vis Maade noget forfordelte, idet Staten faar tre Repræsentanter i Expropriationskommissionen, men Grundeierne slet ingen.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Maa jeg blot sige til det ærede Medlem, at Staten faar jo paa en hel anden Maade end Grundeierne. Staten er altid uinteresset og vil altid gjøre det for sine Borgere paa bedst mulig Maade. De, der udnævnes af Staten, naturligvis efter at være udsøgte med megen Omhu, turde dog vel anses for at være særlig upartiste. Den kongelige Kommissarius har en ganske egen Stilling, idet han er Embedsmand og leder alle Taxationerne, og forjaabidt han influerer paa Sagerne, maa man antage, at hans Skjøn altid gaar i den mest upartiste Retning.

Jeg glemte for at nævne lige overfor det ærede Medlem (Høst), der mente, at Expropriationen til denne Bane vilde blive saa særdeles dyr, fordi den havde været saa særdeles dyr ved Forlægningen i Fjor op mod Helsingør, at der kan man ikke slutte fra det One til det Andet. Det ærede Medlem vil erindre, at for en meget stor Del gaar denne Banestrækning paa Statsgrund, nemlig Dyrehaven. Jeg skal sige til det ærede Medlem for 9de Kredts (Suul-Nyssensteen), der udtalte sig for, at det glæder mig, at det ærede Medlem har havt Die for, at man har søgt paa bedst mulig Maade at bringe denne Bane gennem Dyrehaven uden at gjøre virkelig Skade. Paa det første Stykke, hvor den gaar under Fortunveien ud fra Klampenborg og tager et lille Stykke af Badeanstaltens Terrain, føres den i en muret Kende, altsaa underjordist, netop for ikke at skade den meget værdifulde Plantning. Senere føres den langs Hegnet, saa langt det er muligt, det vil sige, Dyrehavens Hegn bliver herefter flyttet over paa den vestre Side af Banen, og Jernbanen bliver i

Virkeligheden Hegnet mellem Dyrehaven og det udenfor liggende Terrain; altsaa et ganske heldigt Hegn. Det har naturligvis været Banskfeligheden overhovedet, at man kommer til at berøre Dyrehaven; men jeg tror, at naar man i det Hele taget skal berinde, har man gjort det med saa megen Omfagt som muligt. Man er gaaet udenom Strandmøllen, og for ikke at faae en for stor Dæmning har man lagt Banen der over en Bro, saa jeg tror, at de Skjønhedsskyn, der kunne tages, ere tagne. Selvfølgelig kunne de ikke tages, uden at det koster Noget og endda ikke saa Lidt; men jeg tror, at man fra alle Sider er enig om, at det bør ske. Jeg nævner det, fordi det ogsaa har sin Betydning lige overfor Udgiften til denne Bane, der ganske vist er temmelig betydelig; men selve Expropriationsudgiften til Jernbanen tror jeg ingenlunde kan ventes at faae noget særlig stort Omfang.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Suul-Nyssensteen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til det Udvalg, som Thinget i sin Tid nedsatte angaaende forskjellige Jernbanelovforslag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fisteripolitiet i Nordsoen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3227.)

Sagen fattes under Forhandling.

Carstensen: Forlængelsen af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ord-